

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobců: **a) R. Č., b) J. Č.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2023, čj. KrÚ 75218/118/2023/OMSŘI/Hř, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Mgr. I. Š., II) P. Š., o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 3. 1. 2024, čj. 52 A 82/2023-32,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci brojí žalobou v řízení vedeném u Krajské soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, který tímto rozhodnutím zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Lázně Bohdaneč ze dne 20. 6. 2023, čj. MULB/02272/2023, ve věci schválení stavebního záměru na pozemku parc. č. X v k.ú. L. B.

[2] Žalobci (stěžovatelé) se nyní domáhají zrušení shora označeného usnesení, kterým krajský soud nepřiznal odkladný účinek žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného.

[3] Krajský soud stěžovatele v napadeném usnesení poučil o tom, že proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné. Stěžovatelé ovšem v reakci na toto usnesení zaslali krajskému soudu dne 30. 1. 2024 podání označené jako „*Rozpor v nezaplacení poplatku*“ a „*Odvolání proti nepřiznání odkladného účinku*“. Krajský soud je usnesením ze dne 26. 2. 2024, čj. 52 A 82/2023-64, vyzval k odstranění vad tohoto podání a opětovně jim mimo jiné připomenul, že proti nepřiznání odkladného účinku žalobě nejsou přípustné opravné prostředky. Stěžovatelé na výzvu soudu reagovali dvěma přípisy ze dne 7. 3. 2024, ve kterých zopakovali svoje námitky, které již uvedli v podání ze dne 30. 1. 2024. Mimo jiné také konstatovali, že pokud jim nebude přiznán odkladný účinek, stavba rodinného domu na

základě napadeného rozhodnutí majetek stěžovatelů nyní i do budoucna plně znehodnotí. Dodali, že nemění svá rozhodnutí, vždy konkretizují daný problém a dávají zcela konkrétní návrhy. Krajský soud v návaznosti na to postoupil podání stěžovatelů spolu se soudním spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

II.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatelé i přes poučení a výzvu krajského soudu setrvali na svém podání označeném jako „odvolání proti nepřiznání odkladného účinku“, jehož obsahem je mimo jiné polemika se závěry krajského soudu plynoucími z usnesení o nepřiznání odkladného účinku, je na místě jejich podání považovat za opravný prostředek proti tomuto usnesení krajského soudu. Opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví je pouze kasační stížnost (§ 102 s. ř. s.).

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je pak rozhodnutí o odkladném účinku žaloby právě rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné (např. usnesení ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004-172, č. 507/2005 Sb. NSS). Dočasný charakter rozhodnutí o odkladném účinku žaloby ve správním soudnictví potvrdil i Ústavní soud, který v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05, publ. pod č. 13/37 Sb. ÚS, uvedl, že *„rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli.“*

[7] Vedle nepřipustnosti kasační stížnosti z důvodu dočasné povahy usnesení o odkladném účinku lze rovněž upozornit na to, že podání stěžovatelů ze dne 30. 1. 2024 bylo podáno osobně na krajském soudě 2. 2. 2024. Napadené usnesení krajského soudu jim však bylo doručeno již dne 9. 1. 2024 a 11. 1. 2024. Tedy jeví se, že návrh byl též podán po uplynutí lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. Abstraktně vzato tedy v úvahu připadají dva důvody odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 s. ř. s. (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2008, čj. 5 Afs 69/2007-64, č. 2501/2012 Sb. NSS, či ze dne 31. 10. 2007, čj. 2 As 46/2006-100, č. 2276/2011 Sb. NSS). Protože z důvodu dočasné povahy rozhodnutí krajského soudu není přípustné kasační stížnosti vůči němu podat, nemá nicméně smysl detailně zkoumat včasnost tohoto (nepřipustného) návrhu.

[8] Kasační stížnost stěžovatelů směřuje proti usnesení, které je z výše uvedených důvodů rozhodnutím vyloučeným z kasačního přezkumu Nejvyšším správním soudem. Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud dodává, že napadeno bylo v tomto řízení pouze usnesení o nepřiznání odkladného účinku žaloby, nikoliv rozhodnutí ve věci samé. Řízení o žalobě bude před krajským soudem nadále pokračovat. Stejně tak si krajský soud v dalším řízení vyhodnotí, zda podání stěžovatelů nepředstavují obsahově kromě kasační stížnosti též jiné návrhy (např. upřesnění či rozšíření žalobní argumentace apod.).

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že vzal na vědomí přípis stěžovatelů ze dne 10. 4. 2024, ve kterém se vyjádřili, že nemají zájem o právní zastoupení v tomto řízení, protože se domnívají že „v této banální věci není jejich zastupování nutné“ a „nebudou zastupování žádným svým advokátem a ať soud ustanoví sám zástupce“. Nejvyšší správní

pokračování

soud ovšem v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil povinné zastoupení stěžovatelů. Nepřípustnost kasační stížnosti proti napadenému usnesení je zřejmá z textu zákona a jednoznačné prejudikatury. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. např. usnesení NSS ze dne 30. 9. 2020, čj. 8 As 179/2020-41).

III.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl pro nepřípustnost plynoucí z ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti proti napadenému usnesení rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí o žalobě, a to podle pravidel o náhradě nákladů řízení o žalobě samotné (§ 60 s. ř. s.) a s přihlédnutím k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 11. 2023, čj. 5 As 84/2022-30, bod 50).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. dubna 2024

Milan Podhrázký
předseda senátu